

ножове, бжрсначе, сабли, гвозде и др. т. и покриватъ ги съ черги, съ шилтета, съ килиме, съ слама или съ памукъ. Желаящите богомолци са искачватъ, сжобразно съ своето усжрдие, на пжрвиятъ, на вториятъ или на третиятъ катъ и хвжргатъ са доле на гореказанните острила. Шилтетата, сламата или памукътъ не позволяватъ на ножовете да убиятъ сжвсѣмъ богомолецътъ, но въ това сжщо време тие му разрѣзватъ тѣлото на нѣколко мѣста и производатъ изобилно кржвотечение. До колко биватъ многочисленни тие богомолци са види отъ това, че предъ сѣки единъ храмъ са намираль цѣли гѣолове кржвъ. Когато бива тжржественно шествие, то богомолците разрѣзватъ ржцете си, бодатъ съ игли езиците си и параяватъ гжрдите си. Който има на тѣлото си 120 рани, той е любимецъ на богиня Кали. Мнозина, които желаятъ да достигнатъ до по-голѣмо блаженство, влазятъ въ храмътъ, отрѣзватъ половината отъ езикътъ си, ржката си или кракътъ си и принасятъ ги жертва на божественната жена. Има и такива, които ходатъ боси по горѣщи вжглене или посипватъ главата си съ жарава; други отрѣзватъ клѣпките си и глѣдатъ на слжнцето по цѣли часове; трети не ѣдатъ по нѣколко деня; четвърти гжлатъ вжглене, камане и пр.

Вѣроисповѣданията на вавилоняните, на ассирияните, на мидяните и на персите сж са отличале въ много отношения. Тие народи сж имале по двѣ вжрховни божества, изъ които единътъ е представляль свѣтлината, доброто и щастието, а другиятъ—злото, темнотата и нещастията. Който е желаль да угоди богу, той е билъ длжженъ да